

นโยบายด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

๑. นโยบายด้านโครงสร้างการบริหาร นโยบายเกี่ยวกับผลผลิตหรือประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล
๒. นโยบายด้านอัตรากำลังและการบริหารอัตรากำลัง
๓. นโยบายด้านการสร้างและพัฒนาระบบการบริหารจัดการความรู้หรือองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

กองการเจ้าหน้าที่
ฝ่ายการเจ้าหน้าที่
โทร./โทรสาร ๐-๔๓๘๑-๖๗๕๑
www.kalasin-pao.go.th

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
เรื่อง นโยบายการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ให้ความสำคัญในการบริหารทรัพยากรบุคคล โดยตระหนักเสมอว่า บุคลากร คือ หัวใจสำคัญของความสำเร็จขององค์กร จึงได้กำหนดนโยบายหรือทิศทางเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีความโปร่งใส สอดคล้องกับการประเมินคุณธรรม และความโปร่งใส ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) โดยใช้แนวทาง และ เครื่องมือการประเมินตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กำหนด และให้หัวหน้าส่วนราชการให้ความสำคัญกับการประเมิน จึงกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และส่งเสริมให้บุคลากร มีส่วนร่วมในการผลักดันนโยบายให้บรรลุวัตถุประสงค์

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นไปด้วยความ เรียบร้อย ประกอบกับการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีการทำงาน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศนโยบายการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้

๑. สภาพปัญหาของพื้นที่ และความต้องการของประชาชน

๑.๑. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑.๑ สภาพปัญหาของพื้นที่ และความต้องการของประชาชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถวิเคราะห์ ตามกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จากข้อมูลทั่วไป การวิเคราะห์ความ ต้องการ และศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น และการวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพด้านต่าง ๆ นำมาสู่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอก เพื่อกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคทำให้ ทราบถึงศักยภาพ และการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่น โดยผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้ใช้เป็นแนวทางใน การกำหนดยุทธศาสตร์ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

- จุดแข็ง (strength)

๑) มีสภาพพื้นที่ และสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืช

๒) มีพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลินาปี นาปรัง ที่อยู่ในเขตชลประทานมากกว่า ๓๓๘,๐๐๐ ไร่สามารถที่จะ ทำได้ตลอดปี

๓) มีโรงสีข้าวขนาดใหญ่ที่มีกำลังการผลิตมากกว่า ๗๐๐ ตัน มีมูลค่าส่งออกข้าวเป็นอันดับ ๓ ของประเทศ และเป็นรวมข้าวจาก จังหวัดสกลนคร นครพนม สุรินทร์ ศรีสะเกษ มุกดาหาร เพื่อขนส่ง ภาคกลาง และภาคใต้

๔) มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ในพื้นที่มากกว่า ๕๖๓ แห่ง มูลค่า การลงทุน ๑๕,๙๖๓,๗๙๐,๐๐๐ ล้านบาท

๕) มีซากดึกดำบรรพ์ (ฟอสซิล) ยุคโบราณไดโนเสาร์ล้านปี เป็นพิพิธภัณฑ์สิรินธรที่เป็นแหล่งจัดแสดง และรวบรวมฟอสซิลไดโนเสาร์มากที่สุด และสมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย

๖) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวเกษตรที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมโคกโก่ง

๗) เป็นแหล่งผลิตสินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียง และคุณภาพ เช่น ผ้าไหมแพรวา ไม้กวาดปลากาฬสินธุ์ หมูหลุม หมูทุบ หมูเค็ม อาหารปลอดภัย (KS) ข้าวเหนียว ข้าวหอมมะม่วงมหาชนก พุทธานมสด

๘) มีวัฒนธรรมประจำถิ่นที่มีความโดดเด่น และเป็นเอกลักษณ์ เช่น วัฒนธรรมภูไทงานบุญบั้งไฟ ตะไลล้าน การแสดงโปงลาง ปราสาทรวงข้าว งานวิจิตรแพรวาราชนิแห่งใหม่

๙) มีสถานศึกษาครอบคลุมทุกระดับ และมีมหาวิทยาลัยประจำจังหวัด

๑๐) การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนในจังหวัดกาฬสินธุ์

๑๑) มีการบริการด้านสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ

๑๒) มีการบริการด้านไฟฟ้า สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง และครอบคลุมทุกพื้นที่

๑๓) มีศูนย์สงเคราะห์ และฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยวิถีพุทธ

- จุดอ่อน (Weaknesses)

๑) ระบบชลประทานยังไม่เพียงพอ และไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร

๒) ผลผลิตภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ

๓) ระบบสาธารณสุขภาคด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน (ด้านแหล่งที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไกด์ท้องถิ่น ขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่ดี

๔) ระบบการขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ ยังไม่ครอบคลุม และเชื่อมโยงในทุกพื้นที่

๕) การขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ปัญหาแรงงานสูงอายุ รวมทั้งไม่ได้รับการคุ้มครอง และสวัสดิการน้อยมาก ส่งผลต่อความมั่นคง และความเป็นอยู่ของครอบครัวประกอบกับขาดเกษตรกรรุ่นใหม่ในการสืบทอด

๖) ปริมาณขยะมีจำนวนมากขยายตัวเมืองพร้อมทั้ง อปท. ไม่มีการจัดการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๗) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อการทำการเกษตร

๘) การประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือนในพื้นที่เนื่องจากขาดงบประมาณ

๙) รายได้เฉลี่ยตัวหัวประชากรต่ำ

๑๐) อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรต่ำ (ประชากร ๕,๓๕๐ คน/แพทย์ ๑ คน)

- โอกาส (opportunity)

๑) รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ชุมชน และการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทย

๒) นโยบายรัฐบาลส่งเสริม SME และการจัดตั้งบริษัทประชารัฐ จำกัด

๓) เส้นทางสาย EWEC ผ่านจังหวัดส่งผลต่อการค้า การลงทุนของผู้ประกอบการ เพื่อการผลิตสินค้า มุ่งสู่ตลาดอาเซียน

๔) กระแสความนิยมการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพ และปลอดภัยต่อบริโภค

๕) ADB และกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ให้ความมั่นใจ และสนับสนุนให้เป็นจังหวัด นำร่องในการผลิตอาหารปลอดภัยสารพิษ (KS)

๖) นโยบายรัฐบาลส่งเสริมบทบาท และการใช้โอกาสในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๗) นโยบายประเทศไทย ๔.๐

- อุปสรรค (Threat)

๑) สภาพเศรษฐกิจของประเทศ และของโลก มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และอยู่ในภาวะชะลอตัว ส่งผลต่อการลงทุนทางเศรษฐกิจ

๒) อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ภัยธรรมชาติ

๔) ปัจจัยการผลิตมีการปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตร

๕) การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตการแข่งขันสินค้าเกษตรมีการไหลเข้า ของแรงงานต่างชาติ ส่งผลต่อการจ้างงานของประชาชนในประเทศ รวมทั้งสุขภาพอนามัยของประชาชนและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖) กลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDS)

๗) ปัญหายาเสพติด

๑.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาของพื้นที่ และความต้องการของประชาชนนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาท้องถิ่น ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑.๒.๑ ด้านสังคม และวัฒนธรรม ได้แก่ จำนวนประชากร ระบบศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพ และปัญหาสังคม ฯลฯ

๑.๒.๒ ด้านเทคโนโลยี ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๑.๒.๓ ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ต่อหัวของประชากรในจังหวัด ภาวะการเงิน การว่างงานอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย การลงทุน ต่าง ๆ ฯลฯ

๑.๒.๔ ด้านการเมือง และกฎหมาย ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับท้องถิ่น นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด กฎหมายระเบียบต่าง ๆ การแทรกแซงทางการเมือง ฯลฯ ปัจจัยด้านการเมือง กฎหมายมีอิทธิพลต่อการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันมีการ

ปัจจัยทั้ง ๔ ด้านดังกล่าว มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่น มากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ สถานภาพของแต่ละท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นต้องยึดระเบียบกฎหมาย ตลอดจน เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล เป็นแนวหลักในการปฏิบัติงาน จากปัจจัยทั้ง ๔ ด้านดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้

๑. รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ชุมชน และการส่งเสริม การท่องเที่ยววิถีไทย

๒. นโยบายรัฐบาลส่งเสริม SME และการจัดตั้งบริษัทประชารัฐ จำกัด

๓. เส้นทางสาย EWEC ผ่านจังหวัดส่งผลกระทบต่อการค้า การลงทุนของผู้ประกอบการ เพื่อการผลิตสินค้า มุ่งสู่ตลาดอาเซียน

๔. กระแสความนิยมการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพ และปลอดภัยต่อผู้บริโภค

๕. ADB และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง ให้ความมั่นใจ และสนับสนุน ให้เป็นจังหวัดนำร่องในการผลิตอาหารปลอดภัย (KS)

๖. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมบทบาท และการใช้โอกาสในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๗. นโยบายประเทศไทย ๔.๐

๘. สภาพเศรษฐกิจของประเทศ และของโลก มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและอยู่ในภาวะชะลอตัวส่งผลต่อการลงทุนทางเศรษฐกิจ

๙. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น

๑๐. ภัยธรรมชาติ

๑๑. ปัจจัยการผลิตมีการปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการเกษตรปรับสูงขึ้น

๑๒. การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต และการแข่งขันสินค้าเกษตรมีการไหลเข้า ของแรงงานต่างชาติ ส่งผลต่อการจ้างงานของประชาชนในประเทศ รวมทั้งสุขภาพอนามัยของประชาชนและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๓. กลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

๑๔. ปัญหายาเสพติด

๑.๓. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

๑.๓.๑ วิสัยทัศน์ (vision)

“ คุณภาพชีวิตดี วิถีพอเพียง คู่เคียงวัฒนธรรม มุ่งนำการศึกษาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ”

๑.๓.๒ พันธกิจ (mission)

๑. การพัฒนาคน และสังคมที่มีคุณภาพ

๒. พัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓. ส่งเสริม และพัฒนาเกษตรกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. พัฒนารองการ และพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น

๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖. การรักษาความมั่นคงภายใน และพัฒนาระบบบริการภายใต้การบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคน และสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนารองการ และพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความมั่นคงใน และพัฒนาระบบบริการ

ภายใต้การบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒. การกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน

๒.๑.๑ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดแย้งต่อกฎหมาย

๒) จัดทำแผนพัฒนารองการการบริหารส่วนจังหวัด และเป็นประธานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

๓) สนับสนุนสภาตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

๔) ประสาน และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๘ เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๗ ทวิ) บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๑.๒ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องเป็นไป เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่า ด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒.๑.๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่น หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตจังหวัดได้ เมื่อได้รับความยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่น หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๑.๔ กิจการใดเป็นกิจการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด พึงจัดทำตามอำนาจหน้าที่ถ้าองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดไม่จัดทำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจ มีคำสั่งให้ราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำกิจการนั้นได้ในกรณีที่ราชการส่วนกลางหรือราชการ ส่วนภูมิภาคจัดทำกิจกรรมดังกล่าวนี้ ให้คิดค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่าง ๆ ตามความเป็นจริงได้ตามอัตราและ ระยะเวลาที่เหมาะสม

๒.๑.๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจให้บริการเอกชน ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น โดยเรียกค่าบริการได้ โดยตราเป็นข้อบัญญัติ

๒.๑.๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบให้เอกชนกระทำการกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด และเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องแทนองค์การบริหารส่วน จังหวัดได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำกิจการนี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไปไม่ได้

๒.๑.๗ การดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้ โดยตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ในการดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ดังนี้

๑) จัดทำแผน และประสานแผนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด การส่งเสริมอาชีพความเป็นอยู่ ของประชาชน การกินดีอยู่ดี

๒) สนับสนุนโครงการของส่วนราชการอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงการประสาน และ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

๓) คุ้มครองดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น เป็นต้น และได้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒.๒ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระเบียบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

๒.๓ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด

๒.๔ การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๕ การประสาน และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๒.๖ การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๒.๗ การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๒.๘ การจัดการศึกษา

๒.๙ การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๒.๑๐ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑๑ การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒.๑๒ การจัดตั้ง และดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม

๒.๑๓ การกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลรวม

๒.๑๔ การจัดการสิ่งแวดล้อม และมลพิษต่าง ๆ

๒.๑๕ การจัดการ และดูแลสถานที่ขนส่งทั้งทางบก และทางน้ำ

๒.๑๖ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๑๗ การพาณิชย์การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่น หรือจากสหการ

๒.๑๘ การสร้าง และบำรุงรักษาทางบก และทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๒.๑๙ การจัดตั้ง และดูแลตลาดกลาง

๒.๒๐ การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๒.๒๑ การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

๒.๒๒ การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ และหอจดหมายเหตุ

๒.๒๓ การขนส่งมวลชน และการวิศวกรรมจราจร

๒.๒๔ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

๒.๒๕ การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด

๒.๒๖ จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจ และหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้น เป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒.๒๗ สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่นอื่น

๒.๒๘ การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

๒.๒๙ การส่งเสริมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๒.๓๐ จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒.๓๑ กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้างต้น เป็นการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยลักษณะของการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด มีดังนี้

๑) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๒) เป็นการดำเนินการที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

๓) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องเนื่อง หรือมีผู้ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป

๓. การกิจหลัก และภารกิจรองที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยคณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ได้ประชุมร่วมกันโดยวิเคราะห์ภารกิจหลักและภารกิจรองขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนี้

๓.๑ ภารกิจหลัก

๓.๑.๑ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑.๒ การจัดการศึกษา

๓.๑.๓ การส่งเสริมด้านการสาธารณสุข

๓.๑.๔ การส่งเสริมการอาชีพ

๓.๑.๕ การฟื้นฟูวัฒนธรรม และส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น

๓.๒ ภารกิจรอง

๖.๒.๑ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๒.๒ การพัฒนาเมือง และการบริหาร

๖.๒.๓ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

๖.๒.๔ การสนับสนุนช่วยเหลือให้ความร่วมมือ และให้บริการแก่ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ในการพัฒนาท้องถิ่น

๔. สรุปปัญหาและแนวทางในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ การสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชน และการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อน และแนวทางในการพัฒนาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้กำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ เพื่อให้เพียงพอเหมาะสมในการบริหารงาน ออกเป็น ๑๐ ส่วนราชการ ๑ หน่วย ได้แก่ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานเลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุข และงบบประมาณ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองสวัสดิการสังคม หน่วยตรวจสอบภายใน กองพัสดุและทรัพย์สิน และกองการเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้เป็น ๔๔ สายงาน แต่เนื่องจากที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีภารกิจและปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นจำนวนมากในส่วนราชการทั้ง ๑๐ ส่วนราชการ และจำนวนบุคลากรที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ดังนั้น จึงต้องมีความจำเป็นต้องขอ

กำหนดตำแหน่งขึ้นใหม่เพื่อรองรับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น และแก้ไขปัญหาการบริหารงานภายในส่วนราชการทั้ง ๑๐ ส่วนราชการ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อไป

๕. การกำหนดนโยบาย

๕.๑ นโยบายด้านโครงสร้างการบริหาร นโยบายเกี่ยวกับผลผลิตหรือประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล

๕.๑.๑ กระจายอำนาจไปสู่ผู้บริหารระดับหัวหน้างาน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับต้น

๕.๑.๒ มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานให้เป็นไปตามแผนงาน และทิศทางที่วางไว้

๕.๑.๓ มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้

๕.๑.๔ มีการบริหารจัดการมุ่งสู่คุณภาพด้วยความมุ่งมั่น รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพให้มีความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

๕.๑.๕ มีการติดตาม และประเมินผลด้วยการประชุมเพื่อรับทราบปัญหา/อุปสรรค และปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

๕.๒ นโยบายด้านอัตรากำลัง และการบริหารอัตรากำลัง

๕.๒.๑ การบริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับความจำเป็นตามพันธกิจ

๕.๒.๒ การพัฒนาระบบวางแผน และติดตามประเมินผลการใช้กำลังคน

๕.๒.๓ การพัฒนาผลิตภาพ และความคุ้มค่าของกำลังคน

๕.๒.๔ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการบริหารกำลังคน

๕.๓ นโยบายด้านการสร้าง และพัฒนาระบบการบริหารจัดการความรู้ หรือองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

๕.๓.๑ สร้างความรู้ และความเข้าใจให้กับบุคลากรเกี่ยวกับกระบวนการ และคุณค่าของการจัดการความรู้

๕.๓.๒ ส่งเสริม และสนับสนุนวัฒนธรรมขององค์กรที่เอื้อต่อการแบ่งปัน และถ่ายทอดความรู้ระหว่างบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

๕.๓.๓ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบจัดการความรู้ เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ขององค์กร และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๖

(นางเฉลิมขวัญ หล่อตระกูล)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์